

[Landbrugsministeren.]

at Landboerne i saa Fald vil blive mere interesserede i at faa Sagerne fremmet saa hurtigt som muligt og søge at faa udført forskellige Ejendomshandler samtidig for derigennem at faa nedbragt den Slags Udgifter, som ellers kan blive meget betydelige.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget af Folketinget, og jeg anbefaler det til det høje Landstings Vedtagelse.

Gregersen: Det Lovforslag, der her foreligger, tilsigter, som den højtærede Minister forklarede, at fremme en bedre Jordfordeling ved Sammenlæg og Magelæg af Jorderne paa Fanø og Manø og af de Arealer i Ribe Amt, der er blevet beskyttet ved Digeanlæg imod Oversvømmelse. Jeg paatalte i Fjor, da vi her i Tinget forhandlede om en ny Matrikel for Fanø, at der var to store Hindringer for en rationel og intensiv Drift af Jorderne paa Øen. Den ene var den, at de mange Smaastykker ikke var ordentlig afmærket, men laa saadan mellem hverandre, at de paagældende Ejere ikke med Bestemthed vidste, hvor Skellene mellem deres Jorder var. Den anden Ulempe var den, at den spredte Beliggenhed og de mange Smaastykker fordyrede Driften, saa det var vanskeligt at drive et rationelt og rentabelt Landbrug under disse Forhold. Den første Ulempe blev afhjulpet ved Loven om Matrikelen i Fjor, og det er den anden Ulempe, vi skulde bøde lidt paa ved Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Lovforslaget gaar ud paa, at der ved Magelæg af de mange Smaastykker i 10 Aar gives dels Fritagelse for, dels Nedsættelse af Omkostningerne, ikke alene med Hensyn til Tinglysningsudgifterne, men ogsaa med Hensyn til Stemplings- og Dokumentudgifterne. En saadan Lempelse i Omkostninger vil sikkert være en betydelig Tilskyndelse til at faa disse Magelæg udført i den Tid, Loven gælder, og dette tror jeg kan være nødvendigt, navnlig for Øboernes Vedkommende, da der paa disse Øer er en stærk Vedhængen ved det bestaaende.

Jeg finder det meget rigtigt, at det bliver Sogneraadet og Digelagens Bestyrelse og ikke en Jordfordelingskomité, der skal give Attest for Rigtigheden af og Fordelene ved de paagældende Magelæg. De har det bedste Kendskab til Forholdene, og det bliver sikkert det billigste. Da vi i Fjor behandlede Lovforslaget om Matrikelen paa Fanø, og jeg ved den Lejlighed nævnte, at Fanø burde have de samme Lempelser i

Udgifterne ved en bedre Jordfordeling, som var givet visse Egne i Sønderjylland, tænkte jeg kun paa Fanø. Nu er Manø og de ved Diger sikrede Arealer ved den gamle Grænse til Tjæreborg Bakker kommet med i Lovforslaget. Disse Jorder, der tidligere i det væsentligste bestod af Marskenge og kun brugtes til Græsning og Høslæt, ligger meget spredt og ofte langt borte fra Beboelse, men efter at de er blevet beskyttet mod Oversvømmelse, begyndes der ogsaa paa en mere rationel Dyrkning af dem, og jeg finder det derfor meget naturligt, at disse Jorder er medtaget i Lovforslaget.

Da Lovforslaget blev fremsat i det andet høje Ting, lød det paa, at disse Lempelser kun skulde gælde i 5 Aar, men 5 Aar var sikkert alt for lidt, og jeg vil derfor takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han ved et Ændringsforslag i det andet høje Ting har forlænget Aaremaalet til 10 Aar.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale dette lille Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling.

Jensen (Aale): Det foreliggende Lovforslag er et nyt Bevis paa Landbrugsministerens Forstaaelse overfor Landbrugere, som kan hjælpes paa en eller anden Maade i en vanskelig Situation. Det er Udtryk for en Imødekommenhed overfor Landbrugere i de paagældende Egne. Hvis man vil stille sig forstaaende og nogenlunde velvilligt overfor hinanden og foretage de Magelæg, der her er Tale om, ligger der her et Aktiv, som Landbrugere kan indkassere, hvis de vil. Jeg synes, det er rimeligt, at den Lovgivning, som nu i en Aarrække har været gældende i Sønderjylland, ogsaa bliver det i disse Egne, som efter det Kendskab, jeg har til dem, vistnok trænger lige saa haardt til den som de sønderjydske Landsdele, og dette, at alle Afgifter, som ellers vilde tilfalde det offentlige, bortfalder, betyder en stor Lettelse for de paagældende.

Jeg vil just ikke sige, at jeg er saa begejstret for den Ændring, som er foretaget i det høje Folketing, hvorefter Fristen forlænges fra 5 Aar til 10 Aar. Det er ikke, fordi jeg i og for sig har noget imod det, men det vil maaske forhale Sagen noget, at Fristen bliver paa 10 Aar og ikke 5 Aar. Det er dog ikke en Ændring, som behøver at medføre, at Sagen gaar i Udvalg. Tværtimod, jeg vil anbefale Lovforslaget til meget hurtig Fremme her i Tinget, idet jeg gentager, at det betegner en Imødekommenhed overfor disse Landbrugere, som staa